

programma / program

2-5 mei
Amerikaanse
Begraafplaats
Margraten

Ontmoet / Meet Owen Owen jr.

De Gezichten van Margraten / The Faces of Margraten
10.023 namen, 10.023 gezichten / 10,023 names, 10,023 faces

Inhoud

4-5	Voorwoorden
6	Programma
7-10	Over project en stichting
11-13	De Begraafplaats
14-18	Verhalen achter de foto's
19-21	What's your story?
22-25	Adopteren van oorlogsgraven
26	70 jaar Adoptie
27	For Freedom's Sake: make art, not war
28	Documentaire Onze Soldaat
29	Nabestellen foto's
30-32	Meer verhalen, foto's en informatie

33 English

34-35	Forewords
36	Program
37-39	About the project and foundation
40-42	The Cemetery
43	Met dank aan / Thanks to

Voorwoorden

Margraten krijgt een gezicht, 70 jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog. Tijdens De Gezichten van Margraten maakt u kennis met bijna 3.300 van de meer dan 10.000 in Margraten begraven en herinnerde soldaten. U maakt kennis met de persoon achter de naam op het kruis of Davidster en op de Muren der Vermisten. U maakt kennis met onze bevrijders.

De foto's vertellen de verhalen van de veelal jonge mannen en vrouwen die het leven lieten voor onze vrijheid. Maar even goed vertellen zij de verhalen van hun achtergebleven geliefden. De hier begraven personen waren immers niet alleen soldaten. Zij waren ook de kinderen van, zij waren de broer of zus van, zij waren zelf vader of moeder, zij waren de beste vrienden van anderen. Inderdaad: zij waren bovenal personen zoals u en ik, ieder met hun eigen dromen.

In tegenstelling tot ons leefden zij in een wereld vol oorlog. Maar wat als? Wat als een nieuwe oorlog uitbreekt? Ik, als 22-jarige, ben mij ervan bewust dat ik dan diegene ben die opgeroepen wordt, niet wetende wat het lot mij zal brengen, net zoals de soldaten die hier begraven zijn dat niet wisten toentertijd. Wat zou een oorlog voor u betekenen? Of voor uw familieleden en vrienden? Kunnen wij ons überhaupt een voorstelling maken van iets dat de meesten van ons, gelukkig, nooit gekend hebben?

Namens het gehele vrijwilligersteam van de Stichting Verenigde Adoptanten Amerikaanse Oorlogsgraven nodig ik u uit om langs de vele duizenden foto's te lopen en stil te staan bij diegenen waaraan wij onze vrijheid te danken hebben. Ik nodig u uit om te reflecteren

op de impact van een oorlog op de wereld, maar ook op een individu en zijn of haar naasten. Ik nodig u uit om na te denken over wat voor samenleving, en welke waarden en normen, wij moeten voorstaan, om ervoor te zorgen: dit nooit meer. Ik hoop dat uw bezoek aan deze begraafplaats u inspireert om zich daarvoor in te zetten.

Opdat wij niet vergeten.

Sebastiaan Vonk
*Voorzitter Stichting Verenigde Adoptanten
Amerikaanse Oorlogsgraven*

In tegenstelling tot ons leefden zij in een wereld vol oorlog. Maar wat als? Wat als een nieuwe oorlog uitbreekt?

De American Battle Monuments Commission is de beheerder van de Amerikaanse overzeese oorlogsbegraafplaatsen en monumenten waar de inzet, verrichtingen en opofferingen van de Amerikaanse strijdkrachten geëerd en herinnerd worden. Naarmate de tijd verstrijkt, en de verschrikkingen van de Tweede Wereldoorlog steeds verder achter ons liggen, is er steeds meer aandacht voor het verzamelen van de verhalen van deze jonge Amerikanen en voor het delen van deze verhalen met de bezoekers van onze begraafplaats.

Jongere generaties, die altijd in vrijheid geleefd hebben, hebben deze soldaten zelf nooit gekend en zijn minder bewust van de opofferingen van deze soldaten voor hun vrijheid. Daarom is het belangrijk dat we blijven zoeken naar nieuwe manieren waarmee we mensen bewust kunnen maken van het feit dat onze vrijheid bevochten is tegen een hoge prijs en dat deze vrijheid dus niet vanzelfsprekend is.

Dit weekend zullen voor de eerste keer in de geschiedenis, dankzij de Stichting Verenigde Adoptanten Amerikaanse Oorlogsgraven en hun Fields of Honor – Database, bijna 3.300 foto's van deze gesneuvelde Amerikaanse helden te zien zijn op de begraafplaats, daarmee een gezicht gevend aan de namen van de soldaten die wij hier elke dag eren. Als de beheerder van de Netherlands American Cemetery and Memorial ben ik onder de indruk van de toewijding en het respect dat Nederlanders tonen voor onze Amerikaanse soldaten. Het doet mij goed om te weten dat, zolang we hier in vrede en vrijheid leven, de Nederlandse bevolking deze soldaten niet zal vergeten.

Keith Stadler
Beheerder

Als de beheerder van de Netherlands American Cemetery and Memorial ben ik onder de indruk van de toewijding en het respect dat Nederlanders tonen voor onze Amerikaanse soldaten.

Programma

De meer dan 3.000 foto's zijn op de begraafplaats te zien van 2 tot en met 5 mei. Dagelijks is de begraafplaats geopend tussen 9.00-17.00 uur. Als de begraafplaats geopend is zullen er altijd vrijwilligers aanwezig zijn die vragen die u heeft kunnen beantwoorden. De vrijwilligers zijn te herkennen aan hun keycards met naambordjes en de rode jassen met het stichtingslogo. Ze zijn op meerdere plekken op de begraafplaats te vinden.

Opening op 2 mei

Het eerbetoon wordt op 2 mei geopend tijdens een herdenkingsceremonie die aanvangt om 14.00 uur. Het programma voor deze ceremonie is als volgt:

Aankomst hoogwaardigheidsbekleders en vaandelwacht

Spelen van de nationale volksliederen van Nederland en de Verenigde Staten

Invocatie door Chaplain Lt. Col. Rzasowski

Keith Stadler, beheerder Netherlands American Cemetery and Memorial

Deputy Chief of Mission Adam Sterling, Amerikaanse Ambassade Den Haag

Gedeputeerde Ger Koopmans, Provincie Limburg

Voordracht gedichten en muziekstuk door Intro In Situ

Voordracht van een brief aan een onbekende soldaat door Justine Camps

Sebastiaan Vonk, voorzitter Stichting Verenigde Adoptanten Amerikaanse Oorlogsgraven

Overhandiging laatste foto's

Taps en minuut stilte

Afmarcheren vaandelwacht

Plaatsing laatste foto's bij de graven

De ceremoniemeester is Arie-Jan van Hees. De Amerikaanse vaandelwacht en overige deelnemende Amerikaanse soldaten zijn afkomstig van USAG Schinnen. De gedichten van Intro In Situ zijn geschreven en worden voorgedragen door Frans Budé en Michelle Bracker. Het muziekstuk werd gecomponeerd door Nicoline Soeter en wordt uitgevoerd door Jean-Pierre van Hees en Rianne Wilbers.

Nationale Dodenherdenking

Op 4 mei zal de begraafplaats ter gelegenheid van de Nationale Dodenherdenking ook in de avonduren geopend zijn. Om 20.00 uur wordt er twee minuten stilte in acht genomen ter nagedachtenis aan de oorlogsslachtoffers, gevolgd door het spelen van de Nederlandse en Amerikaanse volksliederen. Kinderen hebben na afloop de mogelijkheid om mee te helpen bij het opvouwen van de vlaggen van beide landen.

Over het project en de stichting

De Gezichten van Margraten is een project van de Stichting Verenigde Adoptanten Amerikaanse Oorlogsgraven, een collectief van Belgische en Nederlandse adoptanten van Amerikaanse oorlogsgraven in België en Nederland. De stichting zet zich sinds 2011 in om een gezicht te geven aan alle soldaten die begraven zijn of herinnerd worden op de Amerikaanse Begraafplaatsen Ardennes en Henri-Chapelle in België en de Amerikaanse Begraafplaats in Margraten. Dit doet zij al enkele jaren door informatie, foto's en andere documentatie te verzamelen in haar online toegankelijke Fields of Honor – Database. De stichting is niet te verwarren met de Stichting Adoptie Graven Amerikaanse Begraafplaats Margraten, die het adoptieprogramma voor de Margratense begraafplaats beheert.

Onze stichting beheert geen enkele van de adoptieprogramma's die er bestaan. Voor meer informatie over hoe het mogelijk is om een graf te adopteren op de verschillende begraafplaatsen, zie verderop in dit programmaboekje.

De zoektocht naar de foto's

Voor de aankondiging van De Gezichten van Margraten had de stichting al iets minder dan 2.000 foto's verzameld in de Fields of Honor – Database. Maar met dat aantal namen we geen genoegen. Niet enkel gingen onze eigen onderzoekers op zoek naar meer foto's op websites zoals Ancestry.com, WWIIMemorial.com, en FindAGrave.com; de stichting

riep via diverse kanalen ook adoptanten en familieleden van de soldaten op om foto's van soldaten in te sturen voor het eerbetoon. Deze oproepen werden onder andere gedaan in de jaarlijkse nieuwsbrief van de adoptiestichting en in het weekend van de jaarlijkse Memorial Day viering besteedde ook Het Limburgs Dagblad/Dagblad De Limburger uitgebreid aandacht aan het project.

De oproepen bleven niet onbeantwoord. Al snel daarna kwamen tientallen foto's per mail en per post binnen. Anderen kwamen de foto persoonlijk langs brengen op de begraafplaats. Sommige foto's waren al lang in het bezit van de adoptant. Zo vroeg een ouder echtpaar voorzichtig te zijn met de foto, want

Gezichten bij kruisen

Wie liggen er op de Amerikaanse begraafplaats in Margraten? Om de gesneuvelden in de ogen te kunnen kijken, is het project *De gezichten van Margraten* bedacht.

door Judith Houben

„A llemal soldaten op te tegen zijn kleindochter te open kijkt ze deze woensdagmiddag om zich heen naar de duizenden witte kruisen op de Amerikaanse begraafplaats in Margraten. Het is ook moeilijk om je voor te stellen dat hier zo veel soldaten begraven liggen die tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn omgekomen. Bij één van die 8300 kruisen legt ze samen met opa een bloem. Avaat voor Memorial Day, dit weekend. Maar hoe zou die soldaat bij dat kruisje eruit hebben gezien?”

Als het aan de stichting Verenigde Adoptanten Amerikaanse Oorlogsgnaten ligt, weten we dat volgend jaar. Dan staan er foto's afgedrukt op een metalen plaatje en bevestigd op een steen pin in het gras bij de graven. De stichting wil rond Memorial Day 2015 het laatste alle kruisen en davidsterren op de 'akkers van Margraten' van een gezicht voorzien. „Een simpel idee. Maar iedereen is er superenthousiast over”, vertelt de 29-jarige bedenker Sebastiaan Vonk uit Hardinxveld-Giessendam. Hij is nog steeds verbaasd over de vele positieve reacties die hij bij binnen- en buitenland mocht ontvangen.

Als voorzitter van de stichting heeft Vonk inmiddels contact gehad met de Amerikaanse ambassade in Nederland, de Nederlandse ambassade in Washington, Defensie in de Verenigde Staten, de beheerder van de begraafplaats in Margraten (de American Battle Monuments Commission, ABMC) en de gemeenteraad van Hardinxveld-Giessendam. Allemaal vonden ze het een prachtplan, vertelt Vonk. Om in Amerika via familieleden van gemeenwilde 'Margraten' soldaten foto's te krijgen, heeft de stichting de Amerikaanse media en veel aandacht nodig. Daarom komt het perfect uit dat *Puritan Pictures* in Ame-

En van de gezichten van Margraten: soldaat Paul Clabough.

rika een tv-documentaire wil maken over de zoektocht naar die duizenden foto's. Minister Frans Timmermans van Buitenlandse Zaken noemde het fotoproject *De gezichten van Margraten* in april in zijn speech toen hij in de VS Arlington National Cemetery bezocht. Eerder hebben alle adoptanten van graven in Margraten een nieuwsbrief gekregen met de vraag foto's van 'hun' soldaat op te sturen.

De Stichting Verenigde Adoptanten Amerikaanse Oorlogsgnaten doet al zes jaar onderzoek naar de achtergronden van de 20.023 soldaten die in Margraten begraven liggen of genoemd worden op de *Wall of the Missing*. In april had de stichting al zo'n 2000 foto's verzameld, maar na die nieuwsbrief pakte de mailbox van de stichting helemaal uit. Maar liefst 240 nieuwe foto's rolden binnen. „Das de bulk van de adoptanten zal-

„Jongeren krijgen meer interesse als ze beseffen dat hier leeftijdsgenoten liggen.

Sebastiaan Vonk

len we wel hebben. Daarom moeten we nu vooral nabestanden in Amerika zien te bereiken. Hopelijk zijn er in Lanenburg ook nog mensen die een foto op de schoortereenmantel hebben staan. Wie geen internet heeft, kan de foto ook per post sturen. En ook groepfoto's zijn welkom. We zetten een kopie in ons systeem en sturen het origineel uiteraard weer terug”, verzekert Vonk.

Zelf heeft hij in Margraten het graf van Lawrence F. Shea geadopteerd. Ook op de Amerikaanse begraafplaatsen van Henri-Chapelle in het Land van Herze heeft hij graven geadopteerd. „De jongens zijn gestorven toen ze ongeveer 20 oud waren als ik nu ben. Dat is een vreemde gedachte.”

Als kind was Sebastiaan Vonk al zeer geïnteresseerd in de Tweede Wereldoorlog en las hij er regelmatig boeken over. Andere jongeren zouden volgens hem ook niet zo geïnteresseerd kunnen raken in de oorlog. „Maar bij geschiedenis is het heel belangrijk hoe je het brengt. Als je nu naar Margraten of naar een andere Amerikaanse begraafplaats gaat, zie je een verbeeld van witte kruisen en davidsterren. Dan is het moeilijk om te beseffen dat bij elk kruisje een echte persoon begraven ligt. De naam, stamdatum en zijn divisie staan op elk graf. Maar de gehoordatum bijvoorbeeld niet.” Vonk weet het zeker: veel jongeren, of kinderen zoals het meeste dat weekend met haar opa mee naar de begraafplaats was gegaan, zullen net als hij door de foto's interesse krijgen in de oorlog. „Dan zullen ze zien dat hier eigenlijk allemaal leeftijdsgenoten liggen. Tegelijk koester je met foto's de herinnering aan de mannen die er liggen. En dat verdiepen ze.”

• Voor meer info of om foto's door te sturen klik op www.adopttegraven.nl. Postadres: Loosdrecht 21, 5171 LL, Kaasboel.

De zeventigste herdenking op de begraafplaats in Margraten ter gelegenheid van Memorial Day begon zondag om 15.00 uur.

Deze fotocollage siera het boekje dat de stichting Verenigde Adoptanten Amerikaanse Oorlogsgnaten over het project heeft laten maken.

die stond "al meer dan 60 jaar op onze schoorsteenmantel." Andere adoptanten hadden nog geen foto, maar werden gemotiveerd door het eerbetoen om opnieuw op zoek te gaan. Soms kwamen adoptanten in hun zoektocht bij ons uit, zoals deze adoptant die ons het volgende schreef: "Er was een ding dat ik graag wilde en dat was een foto hebben van Pvt. Valdez. Maar ondanks vele pogingen had ik nooit succes. Pas waagde ik nog een poging en zocht ik nog een keer met Google en kwam op jullie website uit. De tranen braken mij uit. Hier was dan eindelijk een foto van Pvt. Valdez. Na 10 jaar bloemen op zijn graf gelegd te hebben wist ik eindelijk iets meer van hem."

Maar ook in Amerika werd er gezocht naar foto's van de soldaten. Dit trachtten we deels via oproepen op social media

Gene Price

en online fora en door contact op te nemen met veteranenorganisaties. Ook besteedden tientallen lokale Amerikaanse kranten aandacht aan het project, en niet zonder succes. Kranten pluisten hun eigen archieven na om na te gaan of hun eigen krant 70 jaar geleden niet al aandacht aan de soldaat besteed had. Groot was de verbazing van Gene Price toen hij op een ochtend in de Times-News las dat er gezocht werd naar een foto van zijn oom PFC Lewis E. Price. Een ander familielid was snel op de hoogte toen vrienden en familie haar belden over het artikel. De familie had al die tijd niet precies geweten wat er met hun familielid gebeurd was, behalve dat hij vermist was. Nu wisten zij dat hij in Margraten wordt herinnerd. In hun documenten vonden zij een foto van PFC Price, een van de vele foto's die vanuit Amerika werd ingestuurd.

In een jaar tijd zijn er ongeveer 1.300 nieuwe foto's gevonden en ingestuurd. 1.300 nieuwe soldaten die een gezicht kregen. Samen met de foto's die reeds gevonden waren betekent dit dat er tijdens deze eerste editie van De Gezichten van Margraten een gezicht gegeven wordt aan bijna 3.300 soldaten, bijna een derde van alle in Margraten begraven en herinnerde soldaten.

De Fields of Honor - Database

Ook na De Gezichten van Margraten zullen alle bijna 3.300 foto's te zien blijven, maar dan in de Fields of Honor - Database van de stichting. De database is een online databank waarin informatie en andere documentatie te vinden is over meer dan 20.000 van de ongeveer 24.000 Amerikaanse soldaten die begraven zijn en herinnerd worden op de Amerikaanse Begraafplaatsen Ardennes, Henri-Chapelle en Margraten. Inmiddels is er van alle Margratense soldaten in beperkte of grote mate informatie te vinden in de database. Deze informatie omvat, indien beschikbaar, de leeftijd van

de soldaat, namen van familieleden, plaats van overlijden en meer. Waar beschikbaar is er ook aanvullende documentatie en materiaal te vinden. Dit kan bijvoorbeeld een foto van een monument voor de soldaat in Amerika zijn of een krantenartikel over een soldaat.

Indien u op zoek bent naar een foto van een soldaat die u tijdens De Gezichten van Margraten gezien heeft, of naar meer informatie in het algemeen, kijk dan op www.fieldsofhonor-database.com. Natuurlijk horen wij het graag als u aanvullingen heeft voor de persoonlijke herdenkingspagina van een soldaat. Samen kunnen wij zoveel mogelijk soldaten een gezicht geven en de herinnering aan hen levend houden voor toekomstige generaties. U kunt contact met ons opnemen via info@fieldsofhonor-database.com.

Zelf onderzoek doen?

Het doen van onderzoek naar een soldaat wordt bemoeilijkt als men niet weet waar men kan beginnen met zoeken. Op de website van de stichting, www.svaao.nl, is er een apart gedeelte ingericht waar u meerdere tips kunt vinden voor het doen van onderzoek naar Amerikaanse soldaten. Er is immers een groot aantal websites, waarvan sommige betaald, waar u informatie kunt vinden. Denk bijvoorbeeld aan websites zoals Ancestry.com en Fold3.com, maar ook websites van veteranenorganisaties bevatten vaak meer informatie. Verder zijn ook overheidsdocumenten zoals het Individual Deceased Personnel File van onschatbare waarde. Laatstgenoemde bevat onder andere informatie over het overlijden van de soldaat alsmede over de identificatie en begrafenis. Voor meer informatie over het aanvragen van dit document en andere documenten, zie onze website.

Isabel G. Valdez Sr.

Verder op de website

Natuurlijk is op de website van de stichting ook meer informatie te vinden over de stichting zelf. Ook is er een forum aan de website gekoppeld waar u zelf uw vragen kunt stellen met betrekking tot het doen van onderzoek. Tevens kunt u onze artikelenreeks over de weg naar de bevrijding daar nog eens nalezen. Deze artikelenreeks verscheen afgelopen jaar in het lokale weekblad De Etalage.

De begraafplaats

In weidse bogen staan 8.301 witmarmeren kruisen en davidssterren keurig in gelid op een enorm grasveld, omgeven door fraaie struiken en bomen. Hoog boven de dodenakker wappert de Amerikaanse vlag. Een carillon, opgehangen in een monumentale toren, strooit zijn klanken uit over de graven, als een eeuwige troost voor de gesneuvelden. In twee lange muren staan de namen van 1.722 vermiste militairen gebeiteld. We zijn op de Netherlands American Cemetery and Memorial in Margraten, de enige Amerikaanse militaire begraafplaats in Nederland. De begraafplaats wordt, net zoals 24 andere overzeese Amerikaanse begraafplaatsen, beheerd door de American Battle Monuments Commission. De grond van de begraafplaats is uit dankbaarheid na de oorlog door de Nederlandse regering in permanente bruikleen gegeven aan Amerika.

Het begon allemaal in oktober 1944. Het Amerikaanse Negende Leger was op zoek naar een geschikte begraafplaats voor zijn soldaten die zouden sneuvelen tijdens de komende opmars naar Berlijn. Tijdens die zoektocht viel het oog van de Amerikanen op een prachtige, hooggelegen locatie in Margraten, dat op 13 september 1944 bevrijd werd door de 30th Infantry Division, langs de Rijksweg Maastricht-Aken. Toen een Margratense gemeenteambtenaar aan de dienstdoende officier, Captain Joseph Shomon, liet weten dat het wel hun allerbeste landbouwgrond was, antwoordde deze: zelfs de beste grond is nog niet goed genoeg voor onze doden.

Op een kletsnatte 10e november 1944 verzamelden de mannen van de 611th

Graves Registration Company onder leiding van Shomon zich rond een open graf voor de eerste begrafenis op de nieuwe begraafplaats: in plot A, row 1, grave 1 werd het lichaam van J.B. Singer begraven. Vele duizenden zouden nog volgen. Toen op 30 maart 1946 het laatste lichaam werd begraven, was de begraafplaats uitgegroeid tot het grootste militaire begraafplaats op het Europese vasteland. Een groot deel van de hier begraven soldaten sneuvelde tijdens de opmars in Duitsland; ook de Amerikaanse slachtoffers van Operation Market Garden en de nasleep daarvan zijn hier begraven. Naast 17.742 Amerikanen en 1.026 overige geallieerde manschappen vonden ook 3.075 Duitsers er hun rustplaats. Deze laatsten zouden spoedig naar Ysselsteyn worden overgebracht.

De Amerikaanse regering bepaalde in 1947 dat de nabestaanden mochten kiezen om hun gesneuvelde verwanten naar Amerika te laten overbrengen, dan wel ze definitief in den vreemde te laten rusten. Zo'n tienduizend stoffelijke overschotten werden vanuit Margraten, dat aangewezen was als permanente Amerikaanse begraafplaats, gepatrieerd. Uiteindelijk vonden 8.301 Amerikaanse soldaten in de Limburgse löss hun eeuwige rustplaats. Onder de hier begraven soldaten bevinden zich onder andere zes ontvangers van de Medal of Honor – de hoogste Amerikaanse militaire onderscheiding, vier vrouwen, 106 onbekende soldaten en 179 Joodse soldaten. In 40 gevallen zijn twee broers naast elkaar begraven of beide vermeld op de Muren der Vermisten. Major General Maurice C. Rose, commandant van de 3rd Armored Division, is de soldaat in de hoogste rang begraven op de begraafplaats. Willis A. Utecht werd in september 1994 begraven en is daarmee de laatst begraven soldaat op de begraafplaats.

De begraafplaats in zijn huidige vorm werd op 7 juli 1960 officieel geopend in bijzijn van koningin Juliana. Zij zou niet de enige vorst blijven die de begraafplaats aan zou doen. Ook koningin Beatrix bezocht de begraafplaats meerdere malen, waaronder in 2005 toen President Bush de begraafplaats bezocht voor Memorial Day.

Bij het beklimmen van de eerste trappen komt men uit bij de toegang van het zogeheten Court of Honor. Links en rechts van de trappen bevinden zich respectievelijk kaarten waar de voortgang van de Amerikaanse troepen tijdens de oorlog, en het bezoekerscentrum op staan. Het ereplein zelf wordt geflankeerd door twee muren waar de namen van 1.722 vermiste Amerikaanse soldaten. Een rozet bij een naam indiceert dat een soldaat later alsnog is gevonden. Op het ereplein bevindt zich aan het einde

van de zogeheten Reflecting Pool het standbeeld "The Mourning Woman." Achter haar is de Memorial Tower met daarin een kapel. De trappen aan beide weerszijden van de toren leiden de bezoeker naar de 8.301 graven, die in 16 vakken onderverdeeld zijn.

Alle graven zijn door burgers geadopteerd. Op de verjaardag van de gesneuvelde, Bevrijdingsdag en Memorial Day wordt door de adoptanten vaak een bloemetje op het graf geplaatst. Het is een traditie die reeds in 1945 begon en ook snel tot vriendschappen tussen adoptanten en Amerikaanse nabestaanden leidde. Voor deze nabestaanden is het een troostende gedachte geweest dat er in Nederland omgekeken werd naar 'hun jongens,' terwijl zij vaak zelf niet of in slechts beperkte mate in staat waren om het graf van hun geliefde te bezoeken. 70 jaar na de oorlog zijn nog steeds alle graven geadopteerd en zo leven deze soldaten voort in de harten van de adoptanten en resterende familieleden.

Verhalen achter de foto's

10.023 namen, 10.023 gezichten. Ieder van deze namen en gezichten hebben een eigen verhaal te vertellen. Zij vertellen de verhalen van de veelal jonge mannen, maar ook de verhalen van hun geliefden. Veel foto's zullen laten zien dat zij niet slechts soldaten waren, maar bovenal personen zoals u en ik. Ieder met hun eigen families, vrienden, hobby's, studie, baan en leven. Wij lichten enkele verhalen uit die dat onderstrepen, maar die ook hun daden in de oorlog belichten.

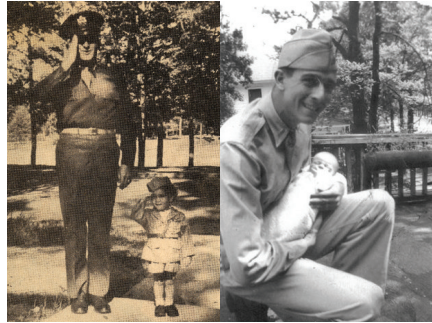
Niets zo groot als de liefde van een moeder voor haar kind of kinderen. Door de oorlog verloren vele moeders, maar ook natuurlijk vaders, hun zonen en dochters. Ruth Harman had eerder al haar echtgenoot verloren. De oorlog maakte ook een einde aan het leven van haar enige zoon, Pvt Marvin A. Harman (B-21-14). Hij sneuvelde op 19-jarige leeftijd. Met steun van de Nederlandse Oorlogsgravenstichting konden vele moeders het graf van hun kind bezoeken. Ruth bezocht haar zoons graf echter nooit.

(James links, Edward rechts)

In gezinnen met meerdere kinderen was het niet ongebruikelijk dat meerderen van hen in het leger dienden. De tweelingbroers Edward en James Norton dienden in het 322nd Bomber Group. Sterker nog, als respectievelijk de piloot en copiloot van een B-26 bommenwerper vochten zij zij-aan-zij in de oorlog.

Het noodlot slaat toe op 17 mei 1943 als hun vliegtuig geraakt wordt door luchtafweergeschut en in de Noordzee neerstort. Een dubbel verlies voor het gezin uit South Carolina. De broers Norton werden 22 jaar. James ligt begraven in vak P, rij 16, graf 5. Edwards lichaam werd echter nooit gevonden. Zijn naam staat op de Muren der Vermisten.

James en Lorna kregen geen kinderen. Maar vele anderen waren wel vader geworden. Op de linkse foto salueert 2LT Irving S. Brenner (E-3-4) samen met zijn dochtertje. Zou ze trots zijn geweest op haar vader? Op de rechtse foto staat Charles H. Bernard Jr. (Muren der Vermisten) met in zijn armen zijn dochter Patsy. Zijn zoon Charles zou hij nooit zien omdat hij sneuvelde op 23-jarige leeftijd. Door de oorlog leerden vele kinderen hun vaders nooit kennen, behalve van de foto's, brieven en verhalen.

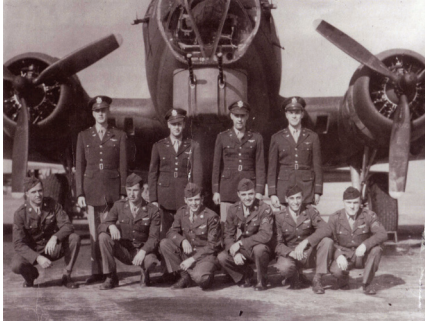

Tegen de tijd dat de veelal jonge mannen werden opgeroepen voor het leger hadden sommigen al een eigen gezin gesticht. James B. Radmann (C-7-32) trouwde acht maanden nadat hij in dienst ging op 25 december 1942 met Lorna. Dit is hun bruidsfoto. Zij waren bijna tweeënhalf jaar getrouwd toen Corporal Radmann sneuvelde nabij Siegen, Duitsland op 1 april 1945.

Maar ook de Tweede Wereldoorlog was alles behalve een mannenzaak. Vrouwen hielden de industrieën thuis aan de gang en droegen ook op andere manieren bij aan de oorlogsinspanningen. Op Margraten zijn vier vrouwen begraven, waaronder Wilma R. Vinsant (B-17-14). Zij diende als zuster in een eenheid die gewonden per lucht evacueerde. Op de

dag dat zij omkwam had zij eigenlijk vrij, maar zij had plaatsen geruild met een andere zuster zodat die naar een feest kon. Net voor het einde van de oorlog, 14 april 1945, kwam Vinsant op 28-jarige leeftijd om toen het vliegtuig neerstortte.

Zij is slechts een van de velen die omkwamen als gevolg van een vliegtuigcrash. Een groot aantal piloten van jachtvliegtuigen en bemanningsleden van bommenwerpers ligt hier begraven. Soms wisten enkele bemanningsleden zich per parachute in veiligheid te brengen, maar vaak kwam de hele crew om, zo ook die van de B-17 "Paper Doll" met piloot Francis R. Graham. Op 3 maart 1944 verdween het vliegtuig in de Noordzee. Naast Graham zijn ook alle andere crewleden vermist. Allen staan zij op de Muren: Ralph R. Bender, Lynn Brown R. Jr., Karol S. Dubiel, Felix C. Hall, Edward R. Hallock, Henry E. Pruett, Joyce C. Riddlehoover, Carroll O. Welt Jr. en David P. Wohl Jr.

Bij andere soldaten waarvan naderhand het lichaam is teruggevonden staat er een rozet voor de naam op de Muren der Vermisten. Dit is ook het geval bij de naam van Willis A. Utecht (boven). Zijn veldgraf werd in de jaren 90 ontdekt door de boer Harry Lammers tijdens het ploegen van het land. Utecht werd herbegraven in Margraten op 16 september 1994 in vak N, rij 23, graf 1. Hij is daarmee de meest recent begraven soldaat op Margraten en ook de enige met zowel een graf als een naam op de Muren der Vermisten. De meest recent gevonden soldaat is John W. Herb (onder). In april 2015 werden zijn overblijfselen succesvol geïdentificeerd. Herb wordt aankomende juni in Amerika herbegraven.

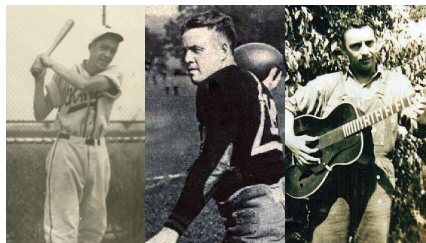

De militaire carrière van Maj. Gen. Maurice Rose duurde langer: van 1916 tot 1945. Rose, commandant van de 3rd Armored Division, is de soldaat met de hoogste rang begraven in Margraten. Rose bevond zich op 30 maart 1945 met een jeep in de voorhoede nabij Paderborn toen hij en enkele andere voertuigen zich omsingeld vonden door Duitse tanks. Bij een poging te ontkomen werd zijn jeep van de weg gereden door een van de tanks. Rose werd onder schot gehouden. Toen hij naar zijn pistool leek te grijpen werd hij neergeschoten.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog was er nog sprake van rassenscheiding in het Amerikaanse leger. Afro-Amerikanen

dienden met name in ondersteunde eenheden en niet vechteenheden. Er waren echter uitzonderingen. Eenheden als het 784th Tank Battalion bestonden volledig uit Afro-Amerikaanse manschappen, op de officieren na. Arthur J. Whitbeck (K-14-1) diende in deze eenheid en is een van de minstens 155 Afro-Amerikaanse soldaten begraven hier. Willy F. James Jr. (P-9-9) is ook een van hen en tevens een van de zes Medal of Honor ontvangers, de hoogste Amerikaanse militaire onderscheiding, begraven op de begraafplaats. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was deze onderscheiding aan geen enkele Afro-Amerikaanse soldaat toegekend. Eerherstel kwam er in 1997 toen onder President Clinton aan zeven Afro-Amerikaanse soldaten, waaronder James Jr., (postuum) de onderscheiding alsnog werd toegekend. James Jr. probeerde zijn gewonde pelotonscommandant te helpen onder hevig vijandelijk machinevuur. Beiden vonden de dood.

Dat deze soldaten echter gewone personen waren zoals ieder ander wordt verder onderstreept als we kijken naar hun hobby's. Velen van hen deden aan sport, bijvoorbeeld in High School teams. Lawrence F. Shea (D-11-26), linkse foto, was een sportliefhebber en speelde zelf onder andere honkbal en basketbal. Prentince E. Yeomans (A-12-27) beoefende ook een sport, namelijk rugby. Of speelt u net zoals Gerald R. Helms (Muren der Vermisten) ook een muziekinstrument zoals een gitaar?

Garland W. Collier (Muren der Vermisten) was onder andere onderdeel van het basketbal- en het rugbyteam op Coleman High School. Immers hadden ook de soldaten eens school doorlopen en sommigen kwamen daar pas net van af. Collier slaagde in 1938. Deze foto is gemaakt bij de uitreiking van zijn diploma. Collier raakte op 35-jarige leeftijd vermist op 5 oktober 1944 nabij Opheusden. Zijn vader was al in 1927 overleden, zijn moeder in 1935.

En dan niet te vergeten hebben we nog de vele dierenliefhebbers. Verschillende soldaten poseerden met hun eigen huisdier: een hond. Zo ook bijvoorbeeld Walter R. Carpenter (C-21-20), boven, en Joseph J. Doherty (C-2-5).

Er is geen ruimte om het oneindige aantal verhalen te vertellen. De foto's zelf zeggen vaak al meer dan 1.000 woorden. Wilt u echter nog meer lezen? Kijk dan bijvoorbeeld op onze Fields of Honor – Database op www.fieldsofhonor-database.com.

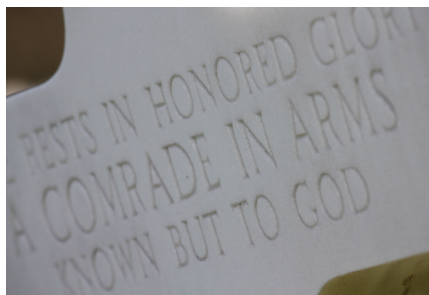
What's your story?

Niet alleen de soldaten hier begraven en herdacht hebben een verhaal. Ook de adoptanten van de graven, de familieleden van de soldaten en andere bezoekers van de begraafplaats hebben een verhaal. Wij riepen mensen op om na te denken over “wat als...? Wat als jij wordt opgeroepen om in een vreemd land, ver weg van huis, te vechten voor de vrijheid van anderen? Of als je vader, broer, oom, buurman, vriend of kennis wordt opgeroepen? Wat zou dat betekenen; kun je je dat voorstellen?” Het leidde tot een verscheidenheid aan verhalen, ingestuurd door jong en oud. We hebben een selectie gemaakt van passages uit vijf ingestuurde verhalen.

Justine Camps (18)

Justine schreef deze brief aan een van de onbekende soldaten begraven op de begraafplaats in Margraten. In deze brief vraagt zij zich af of wij weten wat vrijheid eigenlijk is.

“Ik ben 18 jaar. Ik leef in een vrij land waar ik mag zeggen en denken wat ik wil. Ik heb de mogelijkheid om een opleiding te volgen aan een universiteit die ik leuk vind in een stad waar ik graag ben. Ik heb

de kans om aan een toekomst te werken. In dit land heb ik vrijheid, en ik gebruik het woord alsof het de normaalste zaak van de wereld is. Wij gebruiken het woord allemaal alsof we weten wat het is om het kwijt te raken en hoe het is om te leven zonder. Maar er zijn zoveel landen waar al die dingen niet zo makkelijk zijn als in Nederland. [...] Waar vrijheid een woord is dat niet de normaalste zaak van de wereld is. Maar vrijheid was er hier niet altijd, want tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het Nederland, net als veel andere landen in Europa, afgenomen. Die vrijheid is ons terug gegeven, en de mensen die deze onderdrukte tijd tussen 1940-1945 hebben meegemaakt kunnen ons vertellen hoe het is om je vrijheid kwijt te raken. En misschien kunnen wij op die manier begrijpen hoe het leven zonder vrijheid voor de mensen in landen die op dit moment onderdrukt worden moet zijn.”

Lees de hele brief op de website www.degezichtenvanmargraten.nl.

Sophie Vleugels (17)

De 17-jarige Sophie Vleugels uit Sibbe schreef twee gedichten om haar dankbaarheid te uiten. "Ik heb deze twee gedichten speciaal gemaakt voor de Geallieerde soldaten omdat ik zo het beste kan omschrijven waarom ik hen zo dankbaar ben! Woorden schieten nog steeds te kort, maar hopelijk maken mijn gedichten mijn eigen ervaring meer duidelijk." Een van die gedichten is getiteld De Amerikaanse Begraafplaats.

Op de Amerikaanse Begraafplaats in Margraten liggen heel veel soldaten
Die we nooit in de steek mogen laten
Hen bezoeken blijft voor mij een eer
Keer op keer
Zij vochten voor een leven dat wij nu leven
Helaas konden zij dit niet meer beleven
Zij stierven in vreselijke tijden
En elke soldaat heeft moeten lijden
Familie zat angstig thuis te wachten
Totdat ze de brief brachten
Hun zoon was overleden in de strijd
Hij kon terugkomen of naar de begraafplaats gaan die aan hen is gewijd
Hopelijk weet de familie dat we goed voor hun mannen zorgen
De vlag wordt steeds opnieuw gehesen, elke morgen
Wij zullen deze mannen nooit vergeten
Dat is wat we zeker mogen weten
Onze dankbaarheid is niet te omschrijven
En dat zal ons hele leven zo blijven!

Jurriën van Beek (69)

Het verhaal van Jurriën verwoordt een gedachte die ongetwijfeld veel bezoekers van de begraafplaats zullen hebben. De foto's die nu te zien zijn op de begraafplaats bevestigen zijn gedachten. Het gaat hier veelal om jonge soldaten. Maar op de foto's zien we ook de familieleden die achterbleven

"In 2005 heb ik twee graven op de Amerikaanse Begraafplaats Margraten geadopteerd om daarmee uiting te geven aan mijn grote dankbaarheid aan deze Amerikaanse helden die hun leven gegeven hebben voor onze vrijheid. Elke keer als ik de begraafplaats bezoek om bloemen bij de twee graven te leggen bedenk ik mij steeds weer dat het hier gaat om jonge militairen die allemaal familie hadden en die wellicht niet eens op de wereldbol Nederland konden vinden of er zelfs nog nooit van hadden gehoord. En toch hebben zij de motivatie opgebracht om voor onze vrijheid te strijden en daarvoor zelfs bereid waren hun leven te geven. Als ik naar al die ruim 8000 grafstenen sta te staren moet ik steeds weer denken aan al die nabestaanden die hun geliefden zomaar hebben laten gaan naar verre oorden om daar te strijden en de wereld te bevrijden van een wrede overheerser."

Edwin P. Booth

Als familieleden de kans kregen bezochten zij het graf van hun geliefden. Twee jaar na het einde van de oorlog bezochten de ouders en de twee broers van Edwin B. Booth zijn graf. Voor de krant schreef zijn vader, ook Edwin geheten, een verslag van hun reis naar Margraten, waaruit wij het volgende citeren:

“As to many an American parent whose son is buried in a foreign land, so to me came the longing to visit the cemetery where he lay. His body was transferred to the United States Military Cemetery at Margraten, Holland. From that time on I longed to take my family and stand by his grave, going, as it were, to him since he could not come to us. And so we came, my wife and I, and our two sons, his brothers. We did not speak to each other much, and each knew only what was in his own mind. It was a thing of awe and majesty to see the quiet, peaceful field of crosses. Row upon row, they lie as they marched. Side by side, they sleep in death or as they had slept in camp, no rank or honor sets one aside from the other. No great room is needed for each. But perfectly spaced, in beautiful order, under clipped grass, before white crosses and stars of David of uniforms and appropriate size, each soldier's body lies. They face a little south of west, looking toward the homes they loved so much and never more shall see. We followed the broad gravel walks to the plots and came finally to stand by a cross with our own beloved name upon it.”

Kunt u zich het gevoel voorstellen toen zij, net zoals vele andere familieleden, op een dag voor het graf van hun geliefde stonden?

Gloria Zuccarella

De ouders van deze soldaten zijn niet langer onder ons. Maar broers en zussen, zonen en dochters en andere familieleden blijven de graven bezoeken. Gloria beschrijft het bijzondere eerste bezoek aan het graf van haar vader Rocco M. Zuccarella. Ze kwam aan op de begraafplaats tegen het einde van de middag en wist niet waar het graf van haar vader was.

“I was pulled. I was walking this way – I just don't know, but there was something. And I stopped, and there was my father's grave. To this day I cannot believe it, but I looked up, and it was his grave. It was truly a feeling that he was waiting for me. It was in the middle of everything. How in God's name would you find that? But I did. I do believe that for all these years now he was waiting for me.”

And what's your story?

Dit zijn slechts (delen van) vijf verhalen. Maar er zijn natuurlijk veel meer verhalen te vertellen en ook die willen wij graag delen op de website van het erbetoon, www.degezichtenvanmargraten.nl.

So what is your story? Deel jouw verhaal of gedachten met ons via het contactformulier op de website onder het kopje What's your story?

Adopteren van oorlogsgraven

Al sinds februari 1945, via het toenmalige Burger Comité Margraten, is het mogelijk een graf te adopteren op de Amerikaanse Begraafplaats in Margraten. Het was het begin van een traditie waarbij adoptanten uit dankbaarheid regelmatig het graf met een bloemetje bezoeken en vaak ook contact onderhouden met de nabestaanden, een traditie die nog steeds voortduurt. Sinds 2002 is het adoptieprogramma in beheer van onze vrienden van de Stichting Adoptie Graven Amerikaanse Begraafplaats Margraten. Onder deze stichting is het ook mogelijk geworden om de naam van een vermiste soldaat op de Muren der Vermisten te adopteren. Voor meer informatie over het adoptieprogramma in Margraten, zie ook: www.adoptiegraven-margraten.nl.

Op dit moment bestaat er een wachtlijst voor het adopteren van een graf in Margraten; er zijn nog wel namen op de Muren der Vermisten vrij. Wist u echter dat de mogelijkheid tot adopteren ook op andere begraafplaatsen bestaat? Hieronder geven wij u een overzicht van enkele mogelijkheden. Ook deze soldaten verdienen immers onze aandacht.

Amerikaanse Begraafplaatsen Ardennes en Henri-Chapelle

België kent twee Amerikaanse oorlogsbegraafplaatsen uit de Tweede Wereldoorlog die op relatief korte afstand van Margraten gelegen zijn.

De Amerikaanse Begraafplaats Henri-Chapelle in Hombourg ligt op 20 minuten rijden van Margraten en is de laatste rustplaats van 7.992 Amerikaanse soldaten. Met name slachtoffers uit het Ardennenoffensief zijn hier begraven. Nabij de stad Luik ligt de Amerikaanse Begraafplaats Ardennes, de laatste rustplaats van 5.328 soldaten. De meerderheid van de soldaten die hier begraven zijn diende bij de Luchtmacht. Dit is mede te verklaren door het feit dat op de begraafplaats een regionaal identificatiecentrum was ingericht waar lichamen van andere begraafplaatsen naartoe gebracht werden als ze niet geïdentificeerd konden worden. Het adoptieprogramma voor beide begraafplaatsen is in beheer van Cercle Royal "Le Briscard". Zij hebben geen

BY BORN
A COMRADE IN ARMS
SERVED MAY 20 1945

HAROLD B. VAIL
1920 135 INF 90 DIV
OHIO JAN 28 1943

website, maar meer informatie, en het aanmeldformulier voor adoptie, vindt u op onze website www.svaao.nl onder het kopje Adopteren.

Overige Amerikaanse Begraafplaatsen

Ook buiten Nederland en België is het mogelijk om op diverse Amerikaanse oorlogsbegraafplaatsen een graf te adopteren. Soms zijn graven geadopteerd door de lokale bevolking zonder dat er een officieel adoptieprogramma is, maar in bijvoorbeeld het geval van de Amerikaanse Begraafplaatsen Lorraine, Epinal, Normandy en Brittany (allen Frankrijk) zijn die er wel. Voor adoptie op de twee laatstgenoemde begraafplaatsen kunt u zich wenden tot Les Fleurs de la Mémoire: www.lesfleursdelamemoire.com.

Overige nationaliteiten

Nederlandse oorlogsgraven

Zowel het Nederlands Ereveld in Loenen als het Militair Ereveld op de Grebbeberg in Rhenen vallen onder beheer van de Nederlandse Oorlogsgravenstichting. Op beide begraafplaatsen kunt u kosteloos een graf adopteren. Op het Nederlands Ereveld in Loenen kan dit een graf zijn van een soldaat, maar ook van burgers zoals verzetsstrijders, politieke gevangenen, Engelandvaarders en slachtoffers van de gedwongen tewerkstelling (Arbeitseinsatz) in Duitsland. Op het Militair Ereveld Grebbeberg kunt u het graf adopteren van een soldaat die in Nederland is gesneuveld tijdens de meidagen in 1940. Naast het adopteren van een graf op deze centrale Nederlandse begraafplaatsen is het ook mogelijk om een Nederlandse oorlogsgraf te adopteren op een lokale begraafplaats. Voor meer informatie kunt u zich wenden tot www.ogs.nl.

Begraafplaats van het Gemeenebest Brunssum

De Stichting War Cemetery Brunssum begon in 2011 met een nieuw adoptieprogramma voor de oorlogsbegraafplaats van het Gemeenebest in het Limburgse Brunssum. Het is één van de vele oorlogsbegraafplaatsen van het Gemeenebest in Nederland, naast de vele graven van Gemeenebest soldaten op lokale begraafplaatsen. Reeds na de oorlog kende deze begraafplaats een adoptieprogramma, maar dat werd in de jaren 50 op last van de Britse overheid stopgezet. Met steun van de Britse overheid is het programma nu weer terug op deze begraafplaats waar 328 soldaten begraven liggen. Het is het enige adoptieprogramma voor een Gemeenebest begraafplaats. Zie voor meer informatie: www.warcemetery.nl.

Russisch Ereveld Leusden

Via de Stichting Russisch Ereveld is het mogelijk om het graf te adopteren van één van de 865 Russische soldaten die begraven zijn op het Russisch Ereveld in Leusden. 101 van deze soldaten kwamen om in het nabij gelegen Kamp Amersfoort, waarvan er 77 op 9 april 1942 geëxecuteerd werden. Andere soldaten die hier begraven zijn, zijn voor het merendeel overleden aan de gevolgen van uitputting en ziekten nadat zij door Amerikaanse troepen uit krijgsgevangenkampen waren bevrijd. Deze soldaten lagen eerst in Margraten begraven, maar werden net zoals andere Geallieerde en Duitse troepen later elders herbegraven. Meer informatie op www.russisch-ereveld.nl.

70 jaar Adoptie Amerikaanse Begraafplaats Margraten

Het adoptieprogramma op de Amerikaanse begraafplaats in Margraten viert dit jaar haar zeventigste verjaardag. 70 jaar geleden werd het Burgercomité Amerikaanse militaire begraafplaats Margraten opgericht. Wat begon met bloemen op elk van de meer dan 17.000 graven in 1945 mondde uit in een uitgebreid adoptieprogramma. Wij, de Stichting Adoptie Graven Amerikaanse Begraafplaats Margraten, zijn trots op het feit dat alle 8.301 graven van gesneuvelde bevrijders zijn geadopteerd alsmede een groot aantal namen op de Muren der Vermisten.

Onze Stichting ontvangt in mei een groep van 60 leden van de American World War II Orphans Network (AWON), een organisatie van weduwen en wezen van wie de echtgenoten/vaders begraven liggen in Margraten, ter gelegenheid van ons 70-jarig jubileum.

Het jubileumprogramma is bekend gemaakt in de nieuwsbrief van 2015 die begin april bij alle adoptanten is bezorgd. Op het programma staan onder meer een herdenkingsbijeenkomst op zaterdag 23 mei om 17.30 uur in Mesch, het eerst bevrijde dorp van Nederland, de jaarlijkse Memorial Day herdenking op 24 mei op

de begraafplaats en op maandag 25 mei een concert van de marinierskapel van de Koninklijke Marine in Theater aan het Vrijthof in Maastricht voor alle adoptanten. Voor verdere informatie verwijzen wij u graag naar de nieuwsbrief.

De geschiedenis van 70 jaar adoptie wordt op pakkende wijze verwoord in het boek "de Margraten Boys" van Peter Schrijvers. Zie voor meer informatie over het boek, alsmede over de mogelijkheid om een graf of naam op de Muren er Vermisten, de website van onze Stichting: www.adoptiegraven-margraten.nl

For Freedom's Sake: make art, not war

Voor de mensheid is kunst vaak een vorm om zich uit te drukken, als woorden tekortschieten. De tentoonstelling For Freedom's Sake focust op de pijnlijke realiteit van oorlog en geweld, gecombineerd met creativiteit en schoonheid. Het is altijd een van de taken van de kunst geweest om dat wat te pijnlijk of lelijk is in de menselijke psyche, te verbeelden en zelfs teniet te doen als een kunstwerk in al haar schoonheid.

De tentoonstelling zal een collectie kunstwerken tonen die allemaal als centraal thema "Oorlog en Vrede" hebben. Bijkomende thema's zoals verlies, pijn, de dood, hoop, leven, geluk en herdenking vormen een onderdeel van deze expositie, waar speciaal werk van professionele kunstenaars tentoongesteld wordt.

De tentoonstelling is te zien in het gemeentehuis van de gemeente Eijsden-Margraten (Amerikaplein 1, Margraten) van 2 tot en met 24 mei. Op doordeweekse dagen is de tentoonstelling te bezichtigen tussen 9.00-17.00 uur, in de weekenden tussen 10.00-17.00 uur. Op verschillende dagen vinden er avondactiviteiten plaats, waaronder een lezing van cartoonist Ruben L. Oppenheimer en vertoningen van de documentaires Bevrijdingskinderen en Omdat wij mooi waren van Frank van Osch. Voor het precieze programma, zie www.forfreedomssake.nl

Als organisator en curator, maar ook als deelnemend kunstenaar, ben ik trots op

het eindresultaat en trots dat wij dit met de toeschouwers mogen delen! Ik wens u als toeschouwer vele mooie momenten toe. Laat u inspireren, (ont)roeren, confronteren, glimlachen, boos maken, hoop geven, fascineren. Maar vooral zou ik willen zeggen, geniet!

Dorieke Schreurs

Documentaire Onze Soldaat

Wie was Sidney Stuart Beck uit Valdosta, Georgia? Hoe zag het leven van deze jonge soldaat eruit voordat hij op 5 april 1945 sneuvelde en werd begraven op de militaire begraafplaats in Margraten? En waarom bezoekt Gerda Roebroeks-Nelissen op haar 83e nog steeds het graf van de eveneens gesneuvelde Henry W. Wolff?

Zomer 2013, Margraten. De ouders van filmmaakster Jotja Ingrid Bessems ontmoeten voor het eerst de nabestaanden van sergeant Sidney Stuart Beck, de soldaat wiens graf zij hebben geadopteerd. Deze ontmoeting vormt het startpunt voor de documentaire Onze Soldaat.

Onze Soldaat vertelt het verhaal van een bijzonder Limburgs fenomeen dat al in 1945 ontstond: het adopteren van graven van gesneuvelde soldaten op de militaire begraafplaats in Margraten. Aan de hand van interviews, persoonlijke brieven en ontroerend archiefmateriaal neemt Jotja Bessems de kijker mee in de beleving van 70 jaar adoptie. Twee adoptieverhalen laten zien hoe een kruis een gezicht krijgt, en wat de adoptie betekent voor het levend houden van de herinnering aan 'onze' soldaat.

Onze Soldaat is een productie van Jotja Bessems AV Producties en de Stichting Samenwerkende Heemkunde Organisaties Margraten. De documentaire kwam tot stand met financiële steun van het Aanmoedigingsfonds van de Koninklijke Facultatieve en de Frans Gijzelsstichting/ Rotaryclub Heerlen.

De documentaire, met een lengte van 50 minuten, wordt uitgezonden op de regionale omroep L1 op 2 mei 2015 om 18:00 uur en op 3 mei om 11:00, 13:00 en 15:00 uur.

Te zijner tijd zal de film verkrijgbaar zijn via:

www.adoptiegraven-margraten.nl

Zie voor meer informatie:

www.jotjabessems.nl of

www.facebook.com/jotjabessems

Nabestellen foto's en geef uw reactie!

De fotoplaatjes zoals gebruikt op de begraafplaats zullen na afloop van het project opgeslagen worden voor mogelijk toekomstig gebruik. Daarom bieden wij de mogelijkheid om een eigen exemplaar van het fotoplaatje van een of meerdere soldaten na te bestellen. De kosten van één fotoplaatje bedragen 6 euro. Dit bedrag omvat naast de dekking van de productie- en verzendkosten ook een klein bedrag dat als donatie ten goede komt aan de aanschaf van fotoplaatjes voor mogelijke toekomstige edities van dit eerbetoon. Hierdoor blijven wij in staat ook andere soldaten later een gezicht te geven.

U kunt een of meerdere fotoplaatjes aanvragen via het formulier op de website van het project:

www.degezichtenvanmargraten.nl

Heeft u geen toegang tot het internet? Vraag dan om een papieren aanvraagformulier aan de vrijwilligers die nabij het bezoekerscentrum van de begraafplaats staan. Aanvragen voor een fotoplaatje kunnen tot en met 31 mei ingediend worden.

Wij horen graag uw reactie!

Hoe heeft u uw bezoek aan De Gezichten van Margraten ervaren? Wat was uw motivatie om het project te bezoeken? Hoe heeft u van het project gehoord? Dit zijn enkele vragen die wij u graag willen stellen. Zowel op de website van

het project als bij de vrijwilligers nabij het bezoekerscentrum staan kunt u een vragenlijst vinden. Met de antwoorden proberen wij een beter beeld te krijgen van de bezoekers het project en waarom het voor u belangrijk is om de Tweede Wereldoorlog te blijven herdenken.

U kunt natuurlijk ook uw reacties met ons delen via info@degezichtenvanmargraten.nl of op Twitter. Deel uw reacties over het eerbetoon met hashtag **#Margraten. Onder de naam De Gezichten van Margraten zijn wij ook op Facebook te vinden. Wij horen graag van u! Via ons Facebook account alsmede ons Twitter account **@dgvmargin** kunt u op de hoogte blijven van het laatste nieuws omtrent De Gezichten van Margraten.**

Meer verhalen, foto's en informatie

In der loop der jaren zijn de verhalen van de soldaten en de geschiedenis van de begraafplaats op diverse wijzen opgetekend. Op deze pagina's treft u een beknopt overzicht aan van enkele bronnen die een nadere bestudering waard zijn.

De Gezichten van Margraten www.degezichtenvanmargraten.nl

Alle informatie over het eerbetoon De Gezichten van Margraten is te vinden op de website van het project.

Fields of Honor – Database www.fieldsofhonor-database.com

Ook De Fields of Honor – Database is een project van de Stichting Verenigde Adoptanten Amerikaanse Oorlogsgraven. In deze online databank vindt u alle foto's terug die op de begraafplaats te zien zijn, alsmede aanvullende informatie over deze soldaten en soldaten die begraven zijn en herinnerd worden op de Amerikaanse Begraafplaatsen Ardennes en Henri-Chapelle in België. De website van de stichting vindt u op www.svaao.nl. Daar vindt u ook tips over hoe u zelf onderzoek kunt doen naar een Amerikaanse soldaat.

American Battle Monuments Commission www.abmc.gov

De begraafplaats in Margraten wordt, naast 24 andere Amerikaanse overzeese begraafplaatsen en enkele tientallen monumenten, beheerd door de American Battle Monuments Commission.

Op de website is onder andere informatie te vinden over haar werk en de verschillende begraafplaatsen en monumenten in haar beheer.

Stichting Adoptie Graven Amerikaanse Begraafplaats Margraten www.adoptiegraven-margraten.nl

Het adoptieprogramma voor de Margratense begraafplaats wordt beheerd door de Stichting Adoptie Graven Amerikaanse Begraafplaats Margraten. Op hun website is onder meer informatie te vinden over de mogelijkheid van het adopteren van een graf of een naam van een vermiste soldaat.

Fallen but not Forgotten www.fallennotforgotten.nl

De website Fallen but not Forgotten vertelt de verhalen van enkele tientallen soldaten die begraven zijn of herinnerd worden in Margraten in biografievorm.

Margraten.org www.margraten.org

Het portal Margraten.org biedt toegang tot de websites van verschillende initiatieven rondom de begraafplaats.

Verder biedt het toegang tot het Virtueel Memorial Margraten waar aan de hand van tien levensverhalen het verloop van de oorlog verteld wordt. Een educatieve webquest biedt scholen de mogelijkheid zich voor te bereiden voor een bezoek aan de begraafplaats.

Stichting Margraten Eerbetoen
www.margrateneerbetoen.nl

Jaarlijks organiseert deze stichting in september een herdenkingsconcert op de begraafplaats. Dit jaar vindt het Liberation Concert Margraten plaats op 13 september om 15.00 uur.

Kruizen in de Wind
Joseph J. Shomon

Captain Joseph Shomon was samen met de 611th Grave Registration Company verantwoordelijk voor de aanleg van de begraafplaats. In het boek Kruizen in de Wind vertelt Captain Shomon over de weg die de eenheid aflegde tijdens

de oorlog, de keuze voor Margraten, de aanleg van de begraafplaats en het adoptieprogramma. Het boek is te verkrijgen via de website van de eerder genoemde Stichting Adoptie Graven Amerikaanse Begraafplaats Margraten.

Akkers van Margraten
Mieke Kirkels, Jo Purnot, Frans Roebroeks, Albert Elings en Eugenie Janssen

Het oral history project Akkers van Margraten documenteerde de ooggetuigenverslagen van tientallen lokale bewoners, Amerikaanse soldaten en Duitse soldaten over de aanleg van de Amerikaanse begraafplaats in Margraten. Wat was hun eigen rol bij de aanleg van de begraafplaats? Wat was de impact van de begraafplaats op de lokale gemeenschap? Het zijn enkele vragen die de verslagen beantwoorden. De verhalen van deze ooggetuigen werden opgetekend in het boek Van Boerenakker tot Soldatenkerkhof. In de documentaire Akkers van Margraten komen de ooggetuigen zelf aan het woord en zien we uniek beeldmateriaal van de begraafplaats. Voor meer informatie over het project en bestellen van het boek en/of documentaire, zie www.akkersvanmargraten.nl

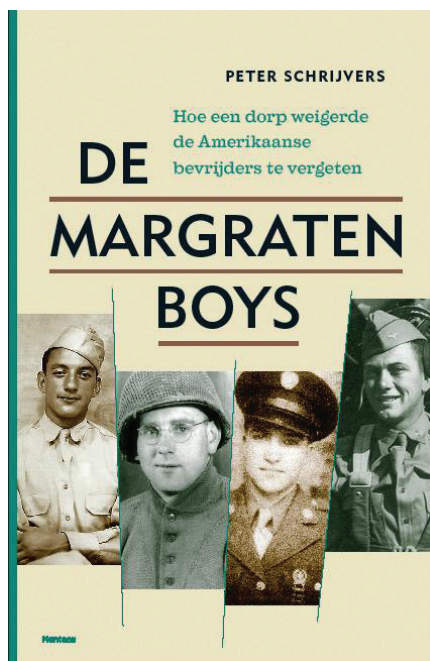

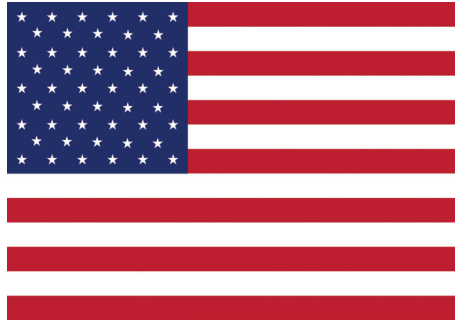
Van Alabama naar Margraten Mieke Kirkels

Jefferson Wiggins was een van de voormalige grafdelvers op de oorlogsbegraafplaats in Margraten. Eind november 1944 werd hij daar met zijn compagnie van Afro-Amerikanen tewerkgesteld. In het boek vertelt hij onder andere over de lange dagen en weken dat hij hielp bij het begraven van duizenden soldaten die sneuvelden tijdens de Tweede Wereldoorlog. Ook zijn ervaringen, in een door rassen gescheiden Amerikaans leger en Amerikaanse samenleving, staan centraal in het boek. Voor meer informatie, zie www.vanalabamanaarmargraten.nl

De Margraten Boys Peter Schrijvers

De verhalen van de "Margraten Boys" zouden nooit bewaard zijn gebleven zonder het unieke netwerk van adoptanten dat de inwoners van Margraten in 1945 oprichtten. Ook vandaag nog bezoeken adoptanten massaal de laatste rustplaatsen van de eeuwig jonge soldaten en onderhouden ze nauwe contacten met Amerikaanse nabestaanden. Het boek is gebaseerd op meer dan duizend getuigenissen van adoptanten en Amerikaanse families. Het is de aangrijpende geschiedenis van een uniek herinneringsfenomeen en de plaats die het inneemt in de betrekkingen tussen Nederland en Amerika. Het boek is op meerdere plekken te verkrijgen.

Forewords

70 years after the end of World War II, the names of the “Margraten Boys” are given a face. During The Faces of Margraten tribute, you will meet almost 3,300 of the over 10,000 American soldiers buried or memorialized here in Margraten. You will get to meet the person behind the name on the cross and the Star of David and on the Walls of the Missing. You will meet our liberators.

The photos tell the stories of the mostly young men and women who laid down their lives for our freedom. But these photos also tell the stories of those left behind at home, who would never see their loved-ones again. After all, the soldiers buried here were not just soldiers. They also were someone’s child, they were brothers and sisters, many of them were fathers and mothers themselves, they were others’ best friends. Indeed, above all, they were people just like you and me, each with their own dreams, dreams they could never fulfill.

Unlike us, they lived in a time of war. But what if? What if a new war erupts? I, being 22 myself, am fully aware that I then would be the one to be drafted to serve, not knowing what the future would bring me, like the soldiers buried here did not know when they enlisted. How would a war impact your life? Or that of your relatives and friends? However, is it even possible to imagine the impact of something, a war, that most of us, fortunately, have never known?

On behalf of all the volunteers of the Foundation United Adopters American War Graves, I invite you to explore the thousands of photos and to honor those depicted on them. They are the men and

women to whom we owe the freedom that we continue to enjoy today. I invite you to think about the impact of war on the world and on individuals and their loved-ones. I invite you to envision the kind of society, including the norms and values for which it will stand, that we need to ensure that a war on this scale will never happen again. I hope that your visit to this cemetery will inspire you to commit yourself to make this society a reality.

Lest we forget.

Sebastian Vonk
*Chairman Foundation United Adopters
American War Graves*

Unlike us, they lived in a
time of war. But what if?
What if a new war erupts?

The American Battle Monuments Commission serves as guardian of America's overseas commemorative cemeteries and memorials which honors the service, achievements and sacrifice of the United States armed forces. As time passes, and we move further away from those terrible events that made up WWII, there is an increased emphasis on learning just who these young Americans were and sharing their stories with our cemetery visitors.

Young people, who live now in freedom, do not have firsthand knowledge of who these soldiers were or of the sacrifices they made to give them their freedom. Therefore, it is important that we constantly try and find ways to help people to understand the high cost that has been paid on our behalf and why we should never take our gift of freedom for granted.

This weekend for the first time, thanks to the efforts of the Foundation United Adopters American War Graves and their Fields of Honor - Database, the pictures of almost 3,300 of these fallen American heroes are on display throughout the cemetery, connecting faces with the names we honor every day. As the Superintendent of the Netherlands American Cemetery and Memorial, I am humbled by the level of respect and dedication that the Dutch people have for our American Soldiers and I rest assured with the knowledge that so long as we enjoy the peace and freedoms that these soldiers died for, here in the Netherlands, they will never be forgotten.

Keith Stadler
Superintendent

As the Superintendent of the Netherlands American Cemetery and Memorial, I am humbled by the level of respect and dedication that the Dutch people have for our American Soldiers.

Program

The over 3,000 photos will be on display at the cemetery from May 2-5. The cemetery will be open daily from 9:00-17:00. During opening hours, volunteers will be available to answer any questions that you may have. You can recognize our volunteers by their keycards with name tags and the red jackets with the foundation's logo on the back.

Memorial ceremony – May 2

The tribute will be opened officially during a memorial ceremony on May 2, starting at 14:00. The program for the ceremony will be as follows:

Arrival officials and posting of the Colors

National anthems of the Netherlands and the United States of America

Invocation delivered by Chaplain Lt. Col. Rzasowski

Keith Stadler, Superintendent Netherlands American Cemetery and Memorial

Deputy Chief of Mission Adam Sterling, U.S. Embassy The Hague

Deputy Ger Koopmans, Province of Limburg

Reading of poems and musical performance by Intro In Situ

Proclamation of a letter to an unknown soldier by Justine Camps

Sebastian Vonk, chairman Stichting Verenigde Adoptanten Amerikaanse Oorlogsgraven

Presentation of the last six photos

Taps and a moment of silence

Departure of the Color Guard

Presentation of the final six photos at the gravesites

The master of ceremonies is Arie-Jan van Hees. The U.S. Color Guard and other participating U.S. soldiers are from USAG Schinnen. The poems by Intro In Situ were written and will be read by Frans Budé and Michelle Bracker. The musical composition was composed by Nicoline Soeter and will be performed by Jean-Pierre van Hees and Rianne Wilbers.

National Remembrance Day

On May 4, the Netherlands commemorates all Dutch civilians and members of the armed forces who died during World War II and in subsequent wars and peacekeeping missions. On this day the cemetery will also be open in the evening. At 20:00 two minutes of silence will be observed, followed by the playing of the national anthems of the Netherlands and the United States of America.

About the Tribute and the Foundation

The Faces of Margraten is a tribute by the Foundation United Adopters American War Graves, which is a group of Belgian and Dutch adopters of American war graves in Belgium and the Netherlands. Ever since its founding in 2011, the foundation has committed itself to giving a face to all the soldiers buried in and memorialized at the Ardennes and Henri-Chapelle American War Cemeteries in Belgium and the Netherlands American War Cemetery in Margraten. It has done so for years by collecting information, photos, and other material in its online-accessible Fields of Honor – Database.

The foundation does not maintain the "Adopt-A-Grave" for the cemetery, which is maintained by the Foundation for Adopting Graves American Cemetery Margraten instead. In fact, the foundation does not maintain any of the existing "Adopt-A-Grave" programs.

The Quest for Photos

Before the start of The Faces of Margraten, the foundation had already collected almost 2,000 photos in its Fields of Honor – Database, but the foundation aimed higher. So not only did our own researchers start to look for more photos on websites such as Ancestry.com, WWIIMemorial.com, and FindAGrave.com, the foundation also called for grave

adopters and soldiers' relatives to submit soldiers' photos for the tribute. It started to do so around Memorial Day 2014.

The calls for photos were not left unanswered. Soon after the first calls, dozens of photos were submitted via email and sent to us via mail. Others personally stopped by the cemetery to drop off a copy of the photo they had. Some of the photos had been owned by a grave's adopter for a long time. An elderly couple who submitted a photo, for example, asked us to handle the photo carefully because it had stood "on our mantelpiece for more than 60 years." Other adopters did not own a photo, but, motivated by the tribute, started their own quests to find a photo. Some adopters ended up in our Fields of Honor

– Database in their research, including an adopter who wrote the following to us: “One thing I would really would have liked, is to see a picture of Pvt. Valdez. I’ve tried internet years ago, sent letters to people, to the government and got a bit more information, but never an address of a family member or a picture. I used Google to search one more time. And I got to your website and could just cry. Here I see Pvt. Valdez for the first time. After more than 10 years of bringing flowers, I now know a bit more about him.”

But in our quest for photos, we also turned our attention to the United States – trying to reach out to soldiers’ relatives by postings on social media and online forums. We also contacted veterans’ associations. We received support from dozens of local U.S. newspapers, which devoted space to the tribute. Some of

Gene Price

them would even dig into their own archives to see whether they had a photo of the soldier themselves, which may have had been published together with his obituary 70 years ago. Several families responded to the newspaper articles, including that of PFC Lewis E. Price. Gene Price was surprised to find an article on his uncle when he read the Times-News on a Tuesday morning; after this, another relative (who did not subscribe to the paper) was called by family and friends who pointed the article out to her. Although the family had known that PFC Price was reported as missing, they did not have information on what exactly happened to him, nor did they know that he was memorialized in Margraten. Now they finally did, and what’s more, the family still had a photo of him, which they submitted to the tribute. The photo of PFC Price is one of the many photos submitted from the United States.

In about a year’s time, around 1,300 photos were found or submitted, meaning 1,300 new soldiers to whose names we can put a face. Together with the almost 2,000 photos that were already in our files, we are able to give a face to almost 3,300 soldiers in this first edition of The Faces of Margraten tribute – almost one-third of all soldiers buried or memorialized in Margraten.

The Fields of Honor - Database

After The Faces of Margraten tribute, you will still be able to explore the almost 3,300 photos of the soldiers buried in Margraten. All photos can be found in the foundation’s Fields of Honor – Database, in which personal memorial pages can be found for over 20,000 of the 24,000 American soldiers buried in or memorialized at the Ardennes, Henri-Chapelle, and Margraten American War Cemeteries. For all soldiers buried or

memorialized in Margraten a personal memorial page can be found in the database. On this memorial page, some more extensive than others, you will be able to find more information on a soldier (if available) such as his age, relatives' names, place of death, etc. You can also find a photo of a soldier on his page and other documentation such as newspaper clippings (if available).

If you would like to have a digital copy of one of the photos on display during The Faces of Margraten tribute, or if you are looking for more information about a soldier more generally, then please visit www.fieldsofhonor-database.com If you have any additions for a soldier's personal memorial page, we would appreciate hearing from you. With your support, we will be able to give a face to as many of the soldiers as possible. In this way, we will keep the memory to them alive for future generations.

You can contact us at info@fieldsofhonor-database.com

Conducting Research

Information on those who served during World War II can be retrieved from a large number of sources. On the foundation's website, www.svaao.nl, we have collected sources that are useful in doing research to American WWII soldiers. For example, there are a substantial number of websites, some of which require a paid subscription, on which you can find information. This includes websites like Ancestry.com and Fold3.com, but also websites of veterans' associations are often rich in information. There are also a number of government sources that are extremely useful in conducting research. An Individual Deceased Personnel File, for example, offers information on a soldier's death, the identification process, and burials. For more information on how to request this and other files, please visit our website.

Isabel G. Valdez Sr.

On our website, you will also be able to find more extensive information on our foundation and our activities.

The Cemetery

Perfectly aligned, row after row, stand the 8,301 white marble crosses and Stars of David. The American flag flies over the cemetery; surrounded by beautiful bushes and trees. The carillon in the Memorial Tower plays the national anthems. Inscribed on two long walls are the names of 1,722 missing soldiers. We stand at the Netherlands American Cemetery and Memorial, the sole American military cemetery in the Netherlands. Like 24 other overseas American War Cemeteries, the American Battle Monuments Commission maintains the cemetery. The Dutch government gave the land on which the cemetery is located out of gratitude on perpetual loan to the United States after World War II.

In October 1944, the U.S. Ninth Army was looking for a suitable site for a cemetery where it could bury the expected casualties during its push into Nazi Germany. Captain Joseph Shomon was responsible for finding such a site, and he came across the cemetery's current site along the highway between Maastricht and Aachen near the town of Margraten, which had been liberated by the 30th Infantry Division on September 13, 1944. At Margraten town hall, a clerk told Shomon that the site was one of the town's best farming grounds, but Shomon answered, "The best soil is not good enough for our boys."

On a rainy November 10th 1944, the men of Captain Shomon's 611th Graves

Registration Company buried the body of J.B. Singer in Plot A, Row 1, Grave 1 – the first soldier to be buried in the cemetery: thousands of others would follow. When the last soldier was buried in the cemetery on March 30, 1946, the cemetery had become the biggest military cemetery in Europe. Many of the soldiers buried here died during the Allied push into Nazi Germany (also the American casualties of Operation Market Garden and its aftermath found their final resting places in Margraten). In addition to 17,742 American and 1,026 other Allied soldiers, 3,075 Germans had initially been buried in a separate section of the cemetery. However, the bodies of the other Allied and German troops were soon transferred to other cemeteries.

In 1947, the U.S. government offered soldiers' relatives the opportunity to have the bodies of their loved ones repatriated to the United States or to have their bodies buried in one of the designated permanent overseas war cemeteries. Almost 10,000 bodies of soldiers originally buried in Margraten were repatriated; 8,301 would find their final resting place in Margraten. Among those buried in Margraten are six recipients of the Medal of Honor – the highest U.S. Military award – four women, 106 unknown soldiers, and 179 Jewish soldiers. 40 pairs of brothers have been buried next to each other or are listed on the Walls of the Missing. Major General Maurice C. Rose, commander of the 3rd Armored Division, is the highest in rank of those buried here. Willis A. Utecht was formerly missing, but was buried in Margraten in September 1994 after his remains had been recovered. His burial is the most recent.

The cemetery as we know it today was inaugurated in attendance of Queen Juliana of the Netherlands on July 7, 1960. Queen Beatrix, who succeeded her, would visit the cemetery several times, including when President Bush attended the Memorial Day ceremony in 2005.

After climbing the first set of steps, one finds on the left several maps that outline the progress of the U.S. armed forces during the war; on the right, one can find the visitor's center. By climbing the second set of steps one enters the Court of Honor, which is flanked by the Walls of the Missing, on which the names of 1,722 missing soldiers have been inscribed. A rosette marks the name of those whose bodies have been recovered at a later moment in time. At the end of the Reflecting Pool, one finds the statue of "The Mourning Woman." Behind the statue stands the Memorial Tower. Inside the tower one can find a small chapel. The sets of stairs to both sides of the towers lead the visitor to the graves of 8,301 soldiers, divided in 16 plots.

All graves have mainly been adopted by local citizens. On special occasions such as a soldier's birthday, Liberation Day, and Memorial Day, the graves' adopters often come to bring flowers. This tradition started already in 1945 and would soon lead to many friendships between the soldiers' relatives back in the U.S. and the adopters. The thought that Dutch citizens looked after the graves of their loved ones was comforting to the soldiers' relatives, many of whom were not able to visit the gravesite, if at all. 70 years after the war all graves are still adopted. The soldiers thus continue to live on in the hearts and minds of both adopters and still-living relatives.

Met dank aan Thanks to

Dit is een project van de Stichting Verenigde Adoptanten Amerikaanse Oorlogsgraven, in samenwerking met de American Battle Monuments Commission

This is a project by the Stichting Verenigde Adoptanten Amerikaanse Oorlogsgraven, in cooperation with the American Battle Monuments Commission.

Wij willen de volgende organisaties bedanken voor hun financiële bijdragen aan dit eerbetoon
We would like to thank the following organizations for their financial contributions to this tribute

provincie limburg

Verder bedanken wij de volgende organisaties die ieder op hun eigen wijze het project gesteund hebben
We would like to further thank the following organizations for supporting the tribute in a variety of ways

Als laatste bedanken wij de vele individuele adoptanten, familieleden van de soldaten, onderzoekers, onze eigen vrijwilligers en anderen voor hun essentiële bijdragen aan dit eerbetoon door bijvoorbeeld het insturen van foto's of het geven van een kleine donatie.

Lastly, we would like to thank the graves' adopters, soldiers' relatives, researchers, our own volunteers, and others for, for example, submitting photos, donating money, etc. – which all contributed to the success of this tribute.

www.degezichtenvanmargraten.nl

Redactie: Sebastiaan Vonk, Arie-Jan van Hees, Peter Bruning en Nathan Edwards

Verdere bijdragen van: Frans Roebroeks, Dorieke Schreurs, Jotja Ingrid Bessems,
Ton Hermes, Annemie Dols en Maarten Vossen

Vormgeving: Robin van Hontem